

zpravodaj obce Šitbořice

Štengarůček

prosinec 2008

Vážení čtenáři, dostáváte do rukou poslední letošní číslo obecního zpravodaje. Podzim byl letos mimořádně bohatý na významné události a tak nevím, zda se nám podařilo sehnat o všech událostech dostatek informací. Určitě si mnohý z Vás našich čtenářů řekne ... „a o tomto tady nic není a ještě jste měli napsat o tom a jak to, že nic není napsáno o té konkrétní záležitosti“ atd. Ano, máte pravdu, ale proč jste nám to nenapsali vy. Nás to mrzí, že se jako redakční rada musíme často přímo doprošovat o každý příspěvek.

Pan starosta Vás informuje o hlavních investičních akcích konaných v letošním roce a zároveň nastínil co má naše obec v plánu v roce příštím. Připomeneme si, že se konaly krajské volby a jak dopadly, dvoje hody byly docela úspěšné. S nečekaným zájmem se setkala foto-

soutěž o zobrazení naší obce. Výstava fotografií měla nečekaně vysokou návštěvnost, proto byla prodloužena. Hezké akce pořádaly maminky z klubu Mikeš, proběhlo setkání důchodců. Velkým úspěchem o sobě dala vědět kolová. Vinaři si mohou vylepšit svoje znalosti o mladém víně ve vinařské besídce. Se svojí činností se pochlubily obě školy. Nechybí historie z kroniky od Josefa Krupičky a Franta Valíček nás zavede do dalekého Tádžikistánu.

Velice rád bych dal více informací o sportovním dění, ale chybí nám zpravodaj. Také bych uvítal, kdyby se mezi Vámi, našimi čtenáři našel takový lidový komentátor celkového dění v obci. Mudrlant, který by si občas nebral servítky a události by komentoval způsobem „padni komu padni“.

Protože se blíží vánoce a konec roku tak Vám naši milí čtenáři přeji za celou redakci příjemné a hezké prožití vánoc a mnoho zdraví a štěstí v novém roce.

Josef Zelinka,
šéfredaktor

Slovo starosty

Vážení spoluobčané, konec roku klepe na dveře, a tak je tady vhodná chvíle na malou rekapitulaci. Letošní rok, stejně jako ten minulý, lze považovat z hlediska rozpočtu obce za úsporný. Úsporný proto, že bylo nutno naspořit peníze na realizaci inženýrských sítí pro bytovou výstavbu a pro případné financování projektů, na které máme požádáno o dotace z fondů EU. V současné době máme podány dvě žádosti na dotace z regionálního operačního programu Jihovýchod. Jedna žádost je na modernizaci základní školy, to znamená – nástavba učeben, víceúčelové hřiště, dopravní hřiště, vybavení školy moderní výpočetní technikou a výměna podlahy v sále Sokolovny. Finanční objem tohoto projektu je 24 mil. Kč. Další podaná žádost je na vybudování plnohodnotného sběrného dvora vč. vybavení, celkem za 7 mil. Kč. V těchto měsících probíhá vyhodnocování žádostí. Zatím nevíme, zda bude některá z nich úspěšná. Získat tuto dotaci není vůbec snadné, protože podaných žádostí je na 2,2 miliardy Kč a rozdělovat se bude pouze 545 mil. Kč. Dále připravujeme ještě další žádost o dotace na vybudování dvou dětských hřišť. Pokud některá z těchto žádostí bude úspěšná, tak budeme potřebovat naspořené peníze na spolufinancování.

Proto jsme se v uplynulých dvou letech nemohli

pustit do žádných větších investičních akcí, abychom si vytvořili patřičnou finanční rezervu. Ale i přes tato úsporná opatření se nám letos podařilo v rozpočtu obce vyčlenit nějaké fin. prostředky například na rekonstrukci vozovek na ulici Nová, Úzká a Karpaty I, ve výši 1321501,- Kč. Dále pak na opravu střechy na školních bytech za 320000,- Kč a jiné. Dosti závažné závady se vyskytly na čistírně odpadních vod, kde tyto opravy budou stát téměř 200000,- Kč. V letošním roce byla také opravena střešní krytina na všech obecních budovách, v mateřské škole byla vyměněna část oken, v několika částech obce byla vybudována oddechová místa s lavičkami atd. V příštím roce nás čeká finančně velmi náročná akce – inženýrské sítě pro výstavbu 33 rodinných domů. I přes tyto výdaje, jejichž výši zatím přesně neznáme, počítá návrh rozpočtu pro rok 2009 například s nemalou částkou na další opravy vozovek a chodníků. V příštím roce se plánuje zahájení opravy kostela a přilehlého prostranství. V návrhu rozpočtu obce je na tuto akci počítáno s nemalým finančním příspěvkem. Pro úplnost dodávám, že rozpočet obce na rok 2009, se bude schvalovat ještě letos na veřejném zasedání a to 29. 12. 2008.

Vážení spoluobčané, protože toto je již poslední číslo Štengaráček v letošním roce, dovolte mi, abych Vám všem popřál radostné a klidné prožití vánočních svátků a úspěšný vstup do nového roku.

Antonín Lengál,
starosta obce

Krátké zprávy

Zprávy ze zasedání rady obce

- Rada obce souhlasí s pronájem pozemků p.č. 1816 o výměře 970 m² orná půda a p.č. 1760 o výměře 354

m² zahrada, Ing. Petru Kaňovi, za cenu 0,20 Kč/m².

- Diakonie Českobratrské církve evangelické středisko Betlém, žádají o příspěvek na svoji činnost. Rada obce schválila výši příspěvku 5000,- Kč pro rok 2009.

Příspěvek bude zaslán po schválení rozpočtu obce na rok 2009.

- R.O. navrhuje Z.O. projednat zvýšení odměny p. Krušinové z 1000,- Kč na 1500,- Kč, z důvodu rozšíření práce sociální komise.
- Zastupitelstvo obce rozhodlo o prodeji obecních pozemků:
 - prodej pozemku parc. č. 1189/2 a části z parc. č. 1187/1 v k.ú. Šitbořice manželům Kaňovým. K sepsání kupní smlouvy bude doložen geometrický plán.
 - prodej pozemku parc. č. 1345 o výměře 25 m² v k.ú. Šitbořice, na kterém je postavena garáž manželů Majerových.
- ZO projednalo a schválilo zvýšení regulovaného nájemného za pronájem obecních bytů v domě na ulici Školní o 21,3 % a to od 01.03.2009.
- Zastupitelstvo obce jmenovalo dva členy Školní rady a to: paní Jaroslavu Krušinovou a pana Milana Němečka.
- Obec Šitbořice obdržela pozvánku od ministerstva zemědělství k převzetí Fulínovy ceny v Praze.
- R.O. souhlasí s pronájmem pozemku p.č. 932/2 o výměře 224 m² v k.ú. Šitbořice Zuzaně Baranové, za cenu 0,20 Kč/1 m².
- R.O. souhlasí s pronájmem pozemku p.č. 1189/1 o výměře 238 m² v k.ú. Šitbořice Ladislavu Lejskovi, za cenu 0,20 Kč/1 m².
- Čtrnácti mladým fotbalistům a čtyřem hráčům kolové bude předáno ocenění za vzornou reprezentaci obce Šitbořice.
- R.O. souhlasí s podpisem dohody o poskytnutí požární ochrany, SDH Šitbořice, pro obec Kurdějov.
- ZUŠ Klobouky podala informaci o čerpání poskytnuté dotace ve výši 5000,- Kč od naší obce na rok 2008.
- R.O. pověřila starostu obce k podpisu dodatku smlouvy č. 1, ke Smlouvě o dílo č.120 ze dne 12.12.2006 o svozu odpadu. Svoz zajišťuje firma van Gansewinkel, a.s. Modřice, namísto dosavadního poskytovatele těchto služeb - firmy Jan Daňhel s.r.o.

*Milan Němeček,
místostarosta obce*

Výsledky krajských voleb

Ve dnech 17. a 18. 10. se konaly volby do zastupitelstva Jihomoravského kraje.

Počet zapsaných voličů	1559	
Počet vydaných obálek	729	tj. 46,76 %
Počet odevzdaných obálek	729	
Počet platných hlasů	728	tj. 46,70 %

VÝSLEDKY VOLEB

Volební strana	hlasů	%
KDU-ČSL	304	41,70
ČSSD	243	33,33
KSČM	87	11,93
ODS	33	4,53

Nezávislí	32	4,39
Dělnická strana	6	0,82
Strana zelených	5	0,68
Moravané	4	0,55
SNK Evropští demokraté	3	0,41
Dohoda pro Jižní Moravu	3	0,41
Česká strana národně socialistická	2	0,27
Strana zdravého rozumu	2	0,27
Volte Pravý Blok – www.cibulka.net	2	0,27
Sdružení pro republiku – Republikánská strana Československá	1	0,14
Konzervativní koalice	1	0,14

Josef Zelinka

Fulínova cena

V minulém Štengaráčku byla informace o tom, že Šitbořice získaly v soutěži Vesnice jihomoravského kraje roku 2008, Fulínovu cenu. Je to cena za kvalitní květinovou výzdobu v obci a byla ohodnocena odměnou ve výši 20 000,- Kč. Tuto cenu bychom nezískali bez pomoci spoluobčanů, kteří chtějí mít své domy a předzahrádky pěkně upravené.

Ministerstvo zemědělství České Republiky vyhlášovalo výsledky soutěže Vesnice roku 2008 v Praze ve Valdštejnském paláci (Senátu ČR) 24. listopadu 2008 a zde byly pozvány všechny obce z celé republiky, které získaly některou z cen v této soutěži. Vyhlásování výsledku a přebírání ocenění byla přítomna i naše vesnice

Z předávání Fulínovy ceny.

zastoupená starostou obce Antonínem Lengálem a dalšími dvěma členy zastupitelstva Miroslavou Kominackou a Milanem Němečkem. Po úvodních projevech a zdřavicích započalo odměňování obcí. Nejdříve byly vyhlášeny výsledky soutěže o oranžovou stuhu (krajnotvorba a spolupráce se zemědělskými podniky), dále vyhlášení výsledků o zelenou stuhu (ekologické projekty v ochraně krajiny), kde na pátém místě se umístila obec Nikolčice a pak přišlo vyhlášení výsledků Fulínovy ceny. Fulínova

cena se uděluje od roku 2003 obci, která při úpravě svého životního prostředí výjimečným způsobem používá květiny. Tato cena vznikla jako projev úcty k velké osobnosti českého zahradnictví – Martinu Fulínovi (1853 – 1926), vynikajícímu českému zahradníkovi, odbornému redaktorovi a spisovateli. Bylo oceněno sedm obcí včetně Šitbořic. Cenu uděloval Doc. Ing. Petr Kučera, PhD., děkan Zahradnické fakulty v Lednici Mendelovy zemědělské a lesnické university v Brně. Od společnosti pro zahradní a krajinářskou tvorbu jsme získaly roční předplatné časopisu Zahrada-park-krajina 2009. Spokojení a zdravě unaveni jsme odjížděli z Valdštejnského paláce v Praze, kde jsme prožili radost z toho, že naše obec si zasloužila toto ocenění a vstoupila více ve známost lidí celé republiky.

*Milan Němeček,
místostarosta obce*

Čerpání finančních prostředků obce

Vážení spoluobčané rád bych Vás seznámil s čerpáním finančních prostředků naší obce na opravy v roce 2008 a poskytnuté dotace neziskovým organizacím. Z oprav uvedu jen velké akce, jež zatěžují rozpočet nejvíce.

Opravy silnic:

Nová a Úzká	719 788,- Kč
Karpaty I	626 106,- Kč
Hřbitovní zed'	119 106,- Kč

Dále obec poskytla dotace na provoz neziskových organizací v naší obci:

Římskokatolická farnost Šitbořice	100 000,- Kč
A-TOM Sluníčko	25 000,- Kč
Orel Šitbořice	20 000,- Kč
KLAS	15 000,- Kč
Mikeš	10 000,- Kč
Místní rybářský svaz	8 000,- Kč
ZUŠ Klobouky u Brna	5 000,- Kč
Sbor dobrovolných hasičů	3 000,- Kč

Samozřejmě také poskytujeme finance ZŠ a MŠ Šitbořice na provoz v sumě blížící se 3 mil. korun. Stále počítáme s výstavbou inženýrských sítí, na tuto akci počítáme s rozpočtovou rezervou.

V současné době vytváříme návrh rozpočtu, kde snad budou opět finance na opravy a dotace pro rok 2009.

*Milan Němeček,
místostarosta obce*

Komise živ. prostředí informuje

Vážení občané, dovoluji mi uvést několik postřehů týkajících se komise životního prostředí a zemědělské.

Nejdříve bych chtěl touto cestou poděkovat těm obyvatelům obce Šitbořice, kteří pochopili, že je pro nás všechny dobré třídit odpad a ukládat ho na sběrném dvoře a ne dělat černé skládky. Nebo uklidit po orbě zne-

čištěné vozovky, nevypouštět psy, aby volně pobíhali po obci atd. Za váš zodpovědný přístup ještě jednou děkuji.

Také bych však chtěl zdůraznit několik zásad, jejichž porušováním rozhodně nepřispíváte k lepšímu životu v obci. Nastala topná sezóna a množí se zápachy, přímo smrady, linoucí se z některých komínů. Někteří z vás si myslí, že když spalují různé plasty, odpady a binec až po setmění, že to mají vyřešeno. Koho tím trestáte? Svoje sousedy a ostatní obyvatele? Chováte se, jakoby jste neměli vlastní děti nebo vnoučata. Vzpomeňte si, až bude někdo blízký nemocný nevléčitelnou rakovinou, co mu k tomu mohlo pomoci. Možná ani netušíte, co všechno takové spalované látky obsahují.

Dále bych chtěl znovu připomenout již tolikrát opakované zásady chovu psů v obci. Kromě povinných očkování apod.

- Přihlásit psa na obecním úřadě a užívat přidělenou známku a s tím spojené zaplacení poplatků
- Zamezit volnému pobíhání psů po obci
- Venku je pes s doprovodem na vodítku a košíkem
- Exkrementy je majitel povinen uklidit

Snažím se v zastupitelstvu prosadit též vstřícné kroky ze strany obce. Například platícím majitelům psů přidělit sběrné sáčky na exkrementy, zřídít označené výběhy pro psy a zajistit jejich úklid zakoupením vysavače na exkrementy apod.

Je taky chválné, že jsou již občané, kteří se nebojí a oznámí majitele psů, kteří svoje miláčky volně pouští po obci. Je však smutné, když se následně zjistí, že za tyto psy není ani zaplacen poplatek.

Od jisté doby se živelně množí žádosti o kácení stromů. Nechci polemizovat o tom, kolik stromů bylo v našem katastru vyvráceno vichřicí za posledních 20 či 50 let. Ani nechci znovu citovat vyhlášku, která toto kácení stromů povoluje či podmiňuje. Jen apeluji, neudělejme si z naší obce saharu. Také chci připomenout, tak jako nemůžeme kácet stromy v sousedově zahradě, stejně tak nesmíme kácet stromy na cizím pozemku, nebo na pozemcích obecních, ani v lese – Líchách. Protože i v Líchách každá parcela někomu patří.

Jako jedna z mála obcí máme celkem dobře fungující sběrný dvůr a skládku. Děkuji všem, kdo této službě zodpovědně využívají. Najdou se však i tací, kteří nerespektují, co může být složeno na skládce v Lízalech. Možná to dělají cizí z okolních obcí. Jen bych byl nerad, aby to s odstupem času nepocítili obyvatelé Divák, tam totiž budou splavovány všechny látky ze skládky. Brzy se snad dočkáme realizace nového sběrného dvora. Bude to však nemalá investice. Prosazuji aby obnášel také drtič dřevní hmoty – štěpkovač. Je totiž zbytečné dřevo, listí, trávu, réví, a květiny spalovat. Tato hmota se dá kompostovat a využít například při rekultivaci skládky.

Další velkou bolestí a vadou na kráse naší krajiny jsou též zaplevelené pozemky. Tyto nejsou vždy přímo majitelů konkrétních parcel, ale přidělení záhumnky, o které již uživatel ztratil zájem. Je nutno, aby obecní úřad, Zemax a.s. a majitelé pozemků, popř. uživatelé našli řešení tohoto problému.

Závěrem bych vás občany chtěl vyzvat také k tomu, pokud máte nějaký dobrý nápad k výše uvedeným problémům a chtěli je pomoci řešit, klidně se ozvěte.

Ještě připomenu: „Co nechceš, aby tobě dělali druzí, nedělej ani ty jim!“

Za komisi životního prostředí a zemědělskou

František Franěk

Hledáme správce internetových stránek obce

To, že internetové stránky naší obce jsou „mrtvé“, víme již dlouho. Původní záměr byl takový, že obec poskytne všem místním organizacím a spolkům dostatečný prostor v internetovém redakčním systému, který provozuje a každý si bude na dálku obhospodařovat tu svoji sekci. Bohužel k tomuto nedošlo a všichni si postupně začali vytvářet svoje vlastní internetové stránky, které si více, či méně aktualizují. Z tohoto důvodu obec zřejmě upustí od provozování redakčního systému, který je pro nás zbytečně drahý a nevyužitý. Proto hledám někoho, kdo by měl zájem za přiměřenou úplatu neustále aktualizovat naše nové www stránky. Nabídka je vhodná například pro studenta nebo studentku.

Zájemci mě mohou kontaktovat na e-mailové adrese starosta@sitborice.cz

*Antonín Lengál,
starosta obce*

Výstava fotografií

Když klub historie v předminulém čísle Štengaráčku vyhlásil soutěž ve které vyzval čtenáře k zaslání fotografií s tématem naše obec, tak jsem byl poměrně dlouho pesimista. Ohlas byl minimální. Jak se však blížil konec termínu, tak najednou začaly přicházet fotografie. Některé e-mailem, některé na nosiči CD a některé si autoři sami vytiskly. V klubu historie jsme nejdříve z těch, které jsme měli elektronicky, vytvořili soubor a ten jsme nechali vytisknout na kvalitní fotopapír. Překvapivě náročné bylo i nainstalovat a hlavně správně pojmenovat fotky a nepoplést jména autorů. Fotky se nám líbily a ani jsme neměli odvahu sami určit, která je nejlepší. Proto jsme se rozhodli, že požádáme návštěvníky výstavy, aby oni rozhodli o tom, která fotka se jim nejvíce líbí. Anketní lístky si brali skoro všichni. Někteří se i několikrát vrátili než napsali čísla tří nejlepších fotek. Hlavně nám pořadatelům nadávali, že fotek se jim líbí daleko víc než jen tři. Návštěvnost, ohlas a zájem byl veliký. Paní si prohlédla výstavu a za půl hodiny byla zpátky i s manželem, kterého vzbudila a přinutila, aby se šel také podívat. Proto určit nejlepší fotografii nebylo vůbec jednoduché. Porota vyhodnotila všechny anketní lístky. Potvrdilo se, že návštěvníci nominovali velké množství dobrých fotek. Po náročném přepočítávání vzešlo toto pořadí:

1. místo – „Zrcadlení“, Pavla Baťková
- 2.-3. místo – „Rybářské ráno“, Jiří Tesař
- 2.-3. místo – „Kostel“, Alois Kaňa

Výstava fotografií.

foto: Josef Zelinka

Klub Historie a redakce Štengaráčku děkuje všem fotografům, kteří zaslali svoje práce do soutěže. Ti, kteří neuspěli ať nezoufají, protože v příštím roce uspořádáme podobnou soutěž ještě jednou.

Josef Zelinka

I Šitbořice mají svůj betlém

Před rokem jsme v tento předvánoční čas uspořádali v prostorách obecního muzea výstavu výtvarnice paní Jany Moštkové. Kromě obrázků paní Jana vystavovala i kreslené několikadílné betlémy situované do konkrétního města nebo obce. Tehdy vznikla myšlenka, že nakreslí i betlém z naší obce. Během roku jsme jí dodali fotky nejvýznamnějších míst, ale také podklady o historii Šitbořic. Ona sama nakonec ještě jednou přijela a celou vesnici si znovu prošla a nafotila. Vzniklo dílko, které Šitbořice dobře vystihuje. Místo božího narození je situováno na Hradisko, které je historickým centrem obce, opředené mnoha pověstmi. Na výstavě fotografií byl betlém poprvé ukázán občanům a moc jsme byli potěšeni, že se líbil, a že si ho hodně návštěvníků koupilo. Už byl i na výstavě v Těšanech a i tam se jich 12 kusů prodalo. Pro občany je k dostání na obecním úřadě, v muzeu a v prodejně textilu u paní Krupičkové. Tatínci nebo dědečkové, ale i šikovní školáci si mohou vyzkoušet svoje kutilské dovednosti při výrobě podstavce. Může být i vhodným dárkem pro rodáky, kterým připomene rodnou obec.

Josef Zelinka

Šitbořský betlém.

foto: Josef Zelinka

Setkání s důchodci

Dne 28. 11. 2008 proběhlo v sále Sokolovny tradiční setkání místních seniorů. O dobrou náladu se postarala

Setkání s důchodci.

foto: Antonín Lengál

oblíbená místní hudební skupina pod vedením pana Jiřího Jeníše. Tentokrát bylo pro naše seniory připraveno překvapení v podobě změny kulturního programu. Místo vystoupení žáků ze základní a mateřské školy, nám představily svůj program herci a sólisté z opavského divadla, pod názvem – Lásky brány otevírá. Podle bezprostřední reakce seniorů, měl tento program značný úspěch.

Antonín Lengál,
starosta obce

Předvánoční akce v knihovně

První neděli adventní se v obecní knihovně uskutečnila výstava mladých výtvarníků spojená s předvánočním prodejem výrobků maminek z klubu MIKEŠ. Své obrázky vystavovaly tři děvčata, Míša Baranová, Míša Glozová a Klára Halasová.

Další předvánoční prodej se uskutečnil 14. prosince a děti si při něm mohly vyrobit pěkná přáníčka. Dospělí i děti si mohli vybírat z velké nabídky dárečků a drobností. Vyrobit jsme pro vás košíčky z pedigu, vánoční přání, ozdoby z korálků, různé vánoční dekorace, apod. Myslím, že bylo opravdu z čeho vybírat.

Poslední možnost zakoupit si naše výrobky bude čtvrtou neděli adventní, to je 21. prosince 2008 od 14.30 do 17.00. Pro děti bude opět nachystána výtvarná dílna.

Děkujeme tímto všem, kteří si přišli zakoupit naše výrobky a tímto podpořili naši činnosti a zároveň přispěli na domov Narnie v Morkůvkách, kam bude výtěžek z prodeje předán.

Přejeme všem příjemné prožití vánočních svátků v pohodě, radosti a lásce.

Marie Halasová

Vyhodnocení našich sportovců

V neděli 23. listopadu jsme se sešli v sále Společenského domu k ocenění našich mladých sportovců. Starosta společně se zástupci oddílu kopané a oddílu kolové

ocenili naděje těchto sportů. Fotbalový oddíl navrhl na ocenění 14 žáků. Šitbořická kolová navrhla k ocenění dorostence Roberta Zvolánka a Oldřicha Blahu, kteří získali stříbrnou medaili na mistrovství republiky a žáky Marka Topoláře a Tomáše Boháčka, kteří se stali mistry republiky v kategorii žáci.

Všem sportovcům byly předány diplomy za vzornou reprezentaci obce a hráči kolové obdrželi také věcný dar – přehrávač MP4. Všem oceněným blahopřejeme a doufáme, že příští rok bude možno ocenit další naše sportovce.

Milan Němeček,
místostarosta obce

Mistři ze sokola Šitbořice

20. 8. 2008 se konalo v Přerově mistrovství ČR žáků v kolové. Po dobrém výkonu zvítězila dvojice Tomáš Boháček – Marek Topolář reprezentující Šitbořice před Svítávkou a Favoritem Brno. Nejlepším hráčem turnaje byl vyhlášen Marek Topolář.

Jan Zelinka

Tomáš Boháček a Marek Topolář.

foto: Jan Zelinka

Novinky z redakce

Od vydání minulého čísla Štengaráčku se podařilo zrealizovat hned několik nových věcí.

Nechali jsme vytisknout a svázat do knižní podoby prvních deset ročníků Štengaráčku. Jedná se o dva svazky po pěti ročnících. Jsou to zpravodaje z let 1995 až 2004. Na konci příštího roku, kdy bude kompletních dalších pět ročníků, pak přibude další svazek. Toto knižní vydání existuje ve třech kopiích. Jedna je na obecním úřadě, druhá v obecním muzeu a třetí bude dostupná v místní knihovně.

Na webových stránkách Štengaráčku jsme zprovoznilí RSS kanál pro odběr novinek. Pokud tedy chcete být informováni o nových číslech Štengaráčku na internetu, stačí si nastavit odběr tohoto kanálu ve vašem počítači. O novém čísle tak budete vědět, a můžete si jej přečíst, většinou ještě před tím, než vyjde v papírové podobě. Toto by mělo být výhodné zejména pro šitbořické rodáky, ale i ostatní, kteří nemají přístup k tištěnému zpravodaji.

Ti, kteří čtou Štengaráček na internetu, získávají jako bonus i barevné fotografie, které jsou v papírové verzi jen v odstínech šedé.

Také jsme vydali zjednodušený jízdní řád IDS JmK pro cestování do Brna. Jsou v něm ve zhuštěné podobě uvedeny všechny varianty dopravy ze Šitbořic přes Těšany do Brna. Na praktickém formátu kreditní karty pro každodenní použití jsou uvedeny všechny spoje a to i pro sváteční dny. Tento jízdní řád byl před zavedením IDS volně k rozebrání v prodejně potravin a nyní jej lze získat na obecním úřadě nebo v elektronické podobě na webových stránkách Štengaráčku.

Jistě jste si v tomto čísle také všimli fotografií autorů u některých článků. Věříme, že to přispěje k větší přitažlivosti zpravodaje. Děkujeme všem autorům, kteří dali svolení ke zveřejnění jejich podobenek a doufáme, že v příštím čísle už budeme moci otisknout podobenky autorů u všech větších článků.

Webové stránky našeho zpravodaje najdete na adrese <http://www.stengaracek.cz>

za redakční radu Štengaráčku
František Valíček

Ze života farnosti

Duchovní slovo

Doba je neklidná. Mnozí stěžují na ztrátu životních jistot, vyhlídky do budoucna nejsou zrovna růžové, svět je prostě zlý... Snad ano, ale čí zásluhou? Nestvořil Bůh svět takový, že o svém díle sám s uspokojením prohlásil, že je to dobré? To až my lidé jsme situaci zkomplikovali. A zřejmě Bůh ponechává na nás, jak si s tím poradíme.

Před Vánocemi jsem tak trochu zkoumal, jak někteří z nás, hlavně ti co už něco pamatují, vzpomínají na své Vánoce. A zjistil jsem, že byly Vánoce v dobách klidných i neklidných, byly Vánoce válečné, byly zasazeny do různých dobových rámců, ale vždycky v sobě nesly tu radostnou zvěst, poselství lásky, míru, pokoje, snášenlivosti, klidu a štěstí.

Vánoce těch pamětníků nebyvaly tak bohaté jako ty dnešní. Za války toho pod stromečkem moc nebylo, ani v letech brzy po ní. Jejich dětství nepoznamenaly desítky panenek Barbie s kompletní výbavou ani mechanické hračky se špičkovou elektronikou. Upřímně přeji dnešním dětem radost nad kupou dárků, ale časem poznají asi i ony, že to není na Vánocích to nejdůležitější. To podstatné je někde jinde. Všichni, koho jsem se ptal, vzpomínali především na vánoční atmosféru v kostele, na půlnoční bohoslužbu, na kostelové betlémy a jesličky, koledy a šťastnou rodinnou pohodu doma u společného stolu. A já chci věřit, že v křesťanském světě tyto pocity stále přetrvávají. Protože náš Bůh, stejný dnes, včera i zítra, k nám přichází i o letošních Vánocích stejně jako o těch loňských, předloňských nebo před čtyřiceti či padesáti lety. Právě před chrámovým betlémem můžeme zakusit závan věčnosti: Jednou provždy a každým rokem znova nám, nám narodil se, a dovoluje nám, abychom se stali vděčnými účastníky věčného Betléma, ve kterém každý z nás má své místo.

Požehnané Vánoce a rok 2009 plný opravdových setkání s Kristem vám přeje váš duchovní otec.

Jiří Topenčík

Okénko do života farnosti

CO BYLO

6. září asi 30 dětí i s rodiči mohlo prožít nevšední odpoledne v Líchách, kde pro ně starší mládež připravila lanovku se soutěžími.

7. září při bohoslužbě v 10.30 požehnal O. Jiří školákům i jejich aktovkám do nadcházejícího školního roku.

13. září jsme se v hojném počtu (i s krojovanou mládeží) zúčastnili farní pouti v Žarošicích.

21. září jsme poděkovali za letošní úrodu.

28. září jsme oslavili výročí posvěcení našeho kostela. Kromě slavnostních bohoslužeb byla přístupná věž kostela a na kůru byla výstava fotografií z farních akcí roku 2007 (výstava probíhala pro velký zájem i následující neděli 5. října).

11. října odpoledne děti pouštěli na Svatojánu draky (i když počasí moc nepřálo – vítr byl slabý až proměnlivý) a část farníků prožila děkanátní pouť v benediktinském klášteře v Rajhradě u příležitosti Roku svatého Pavla.

12. října se uskutečnila velmi zdařilá akce s názvem Misijní koláč, na kterou ochotné ženy napekli koláče, buchty a také oblíbené placky které pak mládež prodávala před kostelem za dobrovolný finanční dar, který byl určen na misie. Tato akce vynesla částku 11 120 Kč.

Žehnání aktovek před začátkem školního roku.

foto: Petr Krupička

19. října na Misijní neděli byl při obětním průvodu děti s misijními symboly přinesen před oltář také výtězek z prodeje Misijního koláče.

Od pátku 24. října do úterý 28. října prožili starší ministranti soustředění na faře v Nemoticích.

Naši krojovaní na pouti v Žarošicích.

foto: Petr Krupička

28. října byl zpovědní den před Dušičkami za účasti cizích zpovědníků.

29. října jsme prožili Den vzájemných modliteb farnosti za bohoslovce a bohoslovce za naši farnost.

2. listopadu odpoledne za pěkného počasí jsme se sešli na hřbitově ke společné modlitbě za naše zemřelé.

5. listopadu po večerní dětské bohoslužbě jsme šli společně s dětmi za svitu lucerniček v průvodu od kostela na hřbitov, kde jsme se společně pomodlili za zemřelé.

9. listopadu obohatil liturgii svým zpěvem chrámový sbor ze Želetic u Kyjova.

16. listopadu si připomínáme v církvi Den Bible. K této příležitosti byl pro děti v knihovně připraven program, při kterém kreslili biblické příběhy, hráli pexeso a seznamovali se s internetovou biblickou prezentací. Obrázky byly vystaveny v kostele.

29. listopadu odpoledne jsme zahájili adventní dobu. Po vystoupení naši scholy požehnal O. Jiří víc jak 60 adventních věnců. Zároveň začalo tradiční putování sochy Panny Marie po našich rodinách.

Symbolem adventní doby jsou ranní bohoslužby v 6.00 tzv. roráty, na které přicházejí kromě dospěláků také děti s lucerničkami, které přinášejí na začátku bohoslužby v průvodu před oltář. Na konci mše dostanou děti pestrobarevnou samolepku ve tvaru hvězdičky, kterou lepí na papírový stromček a dále kousek slámy který nosí do betléma a chutný perníček na cestu domů. Jedno vybrané hodné dítě zaneše do betléma ovečku (v neděli je to pastýř).

V neděli 14. a 21. prosince jsme mohli navštívit v muzeu již tradiční výstavu betlémů spojenou s předvánočním prodejem výrobků maminek z Mikeše a výtvarnými dílnami pro děti.

Ze všech farních akcí se pořizuje fotodokumentace, kterou si můžete prohlédnout na internetových stránkách farnosti <http://www.farnost-sitborice.org>

Průběžně probíhá v kostele opisování bible, každých 14 dní vždy v sobotu se schází ministranti na faře ke schůzce se snídání, schází se různá společenství ke svým činnostem. Pokud máte zájem zapojit se do farních aktivit a akcí, rádi vás přivítáme a těšíme se.

A CO NÁS ČEKÁ A NA CO SE MŮŽEME TĚŠIT?

24. prosince dopoledne proběhne štedrodenní zakrmování zvířátek (sraz u rybníčka v 10.00), odpoledne možnost přijít si do kostela pro betlémské světlo (12.00 – 15.00), půlnoční bohoslužba ve 22.00.

25. prosince odpoledne bude Živý betlém, večer v 19.00 vánoční koncert v Nikolčicích.

27. prosince se uskuteční žehnání vína v kostele a následně posezení s ochutnávkou.

28. prosince odpoledne bude vánoční pásmo dětí s koledováním, v 15.00 se rozezní zvony na připomínku dětí zavražděných ještě před svým narozením.

31. prosince v 23.30 bude půlnoční adorace s půlnočním přípitkem před kostelem (skleničku s sebou).

3. ledna proběhne Tříkrálová sbírka v naší obci.

10. ledna Posezení u cimbálu v Orlovně. Předprodej vstupenek od 5. ledna v prodejně textilu u Krupičků.

Další akce do Velikonoc nejsou zatím známy, proto doporučuji sledovat farní internetové stránky, které průběžně aktualizujeme, pokud nemáte internet, doporučuji vývěsku před kostelem. Přivítáme vaše náměty, inspirace i připomínky k naší práci. Děkujeme také za finanční podporu farnosti a prosíme o vaši pokračující pomoc, kterou budeme zvláště potřebovat pro nastávající stavební činnost kolem kostela (budování odvětracího kanálu, nové kanalizace, opěrné zdi a nových chodníků – jde o investice přesahující 2,5 mil. korun).

Mikuláš v kostele.

foto: Petr Krupička

Na závěr všem lidem přeji do nového roku především naději v situacích života, kdy cítíme beznaděj a samotu, kdy nás nepotěší ani dobře míněná slova. Naději, kterou je Bůh. Bůh, který nás nikdy nenechá samotné. Bůh, který stojí při nás, i když to nemusíme právě pociťovat. Bůh, který, když je to zapotřebí, nás nese na svých rukou a říká nám: „Neboj se. Já jsem s tebou“.

Petr Krupička

Škola

Mateřská škola

VÍTÁNÍ

V neděli 30. 11. 2008 naše děti vystoupily na vítání občánků, přivítáno bylo tentokrát 11 dětí. Za celý rok 2008 děti přivítaly celkem 19 budoucích kamarádů.

LOGOPEDICKÁ DEPISTÁŽ

Je stále více a více dětí se špatnou výslovností, proto jsme zajistili odborné vyšetření těchto dětí v mateřské škole. Logopedická odbornice děti vyšetřila a prostřednictvím učitelek doporučila některým rodičům další postup. Pro nás je příjemné slyšet od logopedky, že na dětech je hodně znát provádění logopedické prevence v naší mateřské škole. Logopedickou depistáž považujeme za velmi dobrou akci a budeme pokračovat i v příštích letech.

PLAVECKÝ KURZ

Jako každý rok jsme zajistili pro děti plavecký výcvik v bazénu v Hustopečích. Plavat jezdíme už devátým rokem. Tuto možnost pro svoje děti využilo 22 rodičů.

VÁNOČNÍ STROM

Slavnostní rozsvícení vánočního stromu se stane v šitbořických tradicích. Vánoční strom jsme rozsvítili v neděli 30. 11. 2008 před orlovnou, kde také vystoupily naše děti. Děti měly z večerního vystoupení obrovské zážitky.

MIKULÁŠSKÉ HRANÍ

Už třetím rokem jsme zorganizovali s dětmi mikulášské hraní. Ve středu 3. prosince jsme si s dětmi vyrobili kostýmy čertů a andělů a celé dopoledne jsme ve školce hráli různé hry, tančili a zpívali. Na závěr této slavnosti jsme uspořádali slavnostní oběd u rozsvícených svícínek a mikulášské překvapení ve formě nadílky.

CO NÁS ČEKÁ

- vánoční slavnost
- divadlo v mateřské škole (Vánoční zvyky, Vánoční pohádka, Jak se nechtěl čert vrátit do pekla)

Když bude toto číslo Štengaráčku vycházet, bude rok 2008 pomalu končit. Všem přejeme do nového roku hodně zdraví a pohody.

Kolektiv zaměstnanců mateřské školy

Základní škola

ŠKOLSKÁ RADA PŘI ZÁKLADNÍ ŠKOLE

Vzhledem k tomu, že uplynulo řádné tříleté funkční období Školské rady, proběhly, dle § 167, ods. 2, zákona č. 561/2004 Sb., v měsíci říjnu 2008 volby nových členů na další tři roky.

Do Školské rady byli zvoleni za zákonné zástupce paní Blanka Danielová a paní Jana Nováková, za pedagogické pracovníky Mgr. Dana Relichová a Mgr. Helena Sigmundová. Zřizovatel Obec Šitbořice jmenoval paní Jaroslavu Krušinovou a pana Milana Němečka. Dne 27. 11. 2008 se uskutečnilo první zasedání Školské rady a předsedou byl zvolen pan Milan Němeček.

PROČ TŘÍDIT ODPAD?

Možná se Vám zdá, že s tříděním odpadu je moc práce, a proto vyhazujete všechno do jedné popelnice nebo kontejneru. Tento odpad končí většinou na skládce nebo ve spalovně. Průměrný člověk vyhodí každé 2 měsíce stejné množství odpadků, kolik sám váží. A přitom stačí tak málo ... třídit odpad, recyklovat jej a znovu použít.

Naše škola se snaží vychovávat děti k trvale udržitelnému rozvoji a podporou ekologické výchovy vedeme žáky k aktivní účasti na ochraně životního prostředí. Tímto se snažíme ovlivňovat životní styl i hodnotovou orientaci žáků.

Ke zkvalitnění práce pedagogů a výchovy žáků se naše škola zapojila do projektu Ministerstva životního prostředí „Sběrné nádoby do veřejných institucí, a zejména do školských zařízení“, který je určen k osvětě a propagaci ekologického nakládání s odpady. V neposlední řadě má také přispět ke třídění odpadu za účelem zlepšení jeho materiálového využití (recyklace). Od Jihomoravského kraje jsme tak zdarma získali 4 sady sběrných nádob na papír, plast, sklo a nápojové kartony, které jsme rozmístili po škole. Žáci 8. ročníku se do tohoto projektu zapojili a svou pomocí tak přispěli k celé realizaci.

Žijme tak, abychom při uspokojování svých potřeb neomezovali práva těch, co přijdou po nás.

POZNÁVACÍ EXKURZE

Poslední listopadový čtvrtek jsme se vydali s žáky 6. – 8. ročníku na poznávací exkurzi. První zastávkou na naší cestě byl památník postavený na počest padlých obětí Napoleonovy vítězné bitvy u Slavkova – Mohyla

Vánoční dílny ZŠ: Čtvrtáci z divadelního kroužku přivolávají Vánoce.

Míru. Tato dominanta chráněné památkové zóny Slavkovské bojiště nás přivítala vlídným počasím a ani zesilující vítr nám nezabránil v tom, abychom hned prozkoumali okolí památníku. V renovovaném muzejním objektu jsme shlédli novou multimediální expozici Bitva tří císařů Slavkov/Austerlitz 1805, která byla pojata zcela netradičně. Tvůrci tohoto projektu nás nejprve seznámili s historií a pak jsme se na vlastní kůži ocitli uprostřed válečné vravy. Tma, dusot koní, střelba z děla, rozednívání, spousta padlých a vítěz Napoleon. V kapli památníku, která sousedí s muzeem na nás čekalo ještě jedno velké překvapení. Paní průvodkyně nám vysvětlila, že v protilehlých rozích kaple se můžeme slyšet i když budeme šeptat. Všichni jsme tuhle akustickou anomálii vyzkoušeli a vydali se na další cestu. Druhým cílem naší exkurze byla výstava Tajemství školního kabinetu v muzeu ve Šlapančích. Zde jsme měli možnost nahlédnout do třídy z konce 19. století a prohlédnout si známé i dnes už zapomenuté učební pomůcky. Pro žáky zde byla připravena skupinová práce, při které zasedli do starých školních lavic a plnili různé úkoly. Všichni pracovali s velkou vervou a zapojením a za své výkony byli následně odměněni sladkou odměnou. Na závěr jsme shlédli krátký film o tom, jak to chodilo ve škole našich pradědečků a konečně jsme se dozvěděli na co sloužila ta rákoska. Tečkou tohoto dne byla návštěva letiště v Tuřanech, kde jsme si měli možnost prohlédnout prostory určené pro veřejnost.

LONDÝN

Chtěli bychom Vás informovat, že plánovaný zájezd do Londýna se bohužel v letošním školním roce neuskuteční. Jediným a hlavním důvodem byl příliš malý počet zájemců z řad žáků naší základní školy.

Vánoční dílny ZŠ: Z vosku vznikaly vánoční ozdoby.

PLÁNOVANÉ AKCE ŠKOLY V LEDNU – BŘEZNU

- vánoční koncert – 4. ledna
- zápis do 1. ročníku – 20. ledna
- lyžařský kurz v Němčičkách 19. – 23. ledna
- jarní prázdniny 23. února – 1. března
- dětský karneval – 8. března

VÁNOČNÍ DÍLNY

Páteční odpoledne 28. 11. bylo vyhrazeno všem šikovným a zručným žákům s rodiči, kteří si přišli vyrobit netradiční a nápadité dárky pod stromeček. Pro ty menší byla připravena výroba obrázků se zažehlenými korálky, ozdoby z voskových plátů či zhotovení jednoduchých svícíků z větviček. Šikovnější si mohli vyzkoušet malování na sklo a porcelán či výrobu adventních věnců, které zajistila SOŠ a SOU Rajhrad s odloučeným pracovištěm Brno – Bohunice Lány. Zde byly pod odborným vedením Ing. Evy Volavé k dispozici veškeré doplňky a potřeby ke zhotovení věnců, svícíků a dokonce zde byla možnost si ukázkové kusy odkoupit. Postupem času se na stolech začaly kupit již hotové výrobky, které byly opravdu nádherné. Žáci s rodiči se střídali u jednotlivých dílen a všichni si chtěli vyrobit od každého něco. Předvánoční atmosféru dotvářel poslech koled a vůně jehličí, která se linula ovzduším. Děkujeme všem za hojnou účast a budeme se těšit zase za rok!

za ZŠ Šitbořice: PaedDr. J. Novotnáková,
Mgr. P. Strouhalová a Mgr. L. Kačurová

Vánoční rýmování

Na zvonek zazvonil Ježíšek,
dostal jsem nový kožíšek.
Ve vsi byly nazdobené stromečky,
babičky rozdávaly vdolečky.

Renáta Viktorinová (5. třída)

Stromeček krásně voní,
v domečku radostně zvoní.
Dostali jsme pěkné dárky,
místo kapra máme párky.
Uvidím zlaté prasátko,
maminka říká: „už za krátko!“
Venku napadl sníh,
budeme jezdit na saních.

František Tihlařík (5. třída)

© Mikešovi

Teplé dny prozářené sluníčkem vystřídaly podzimní plískanice a maminky z MIKEŠE se začaly zase častěji scházet ve své klubovně ve Staré škole. Od října se každou středu dopoledne nově schází skupinka s malými dětmi (do 2 let) ke cvičení.

9. listopadu jsme zorganizovaly 1. ročník Svatomartinských jablečných slavností. V Orlovně bylo připraveno občerstvení v podobě jablečných specialit, které nám ochotné hospodyňky nabídlý k ochutnávce, jablečného kompotu a čaje. Děti se mohly vyrobit krásného ježka z jablíčka. A pro všechny byla připravena ochutnávka

jablek ze sadů Zemosu Velké Němčice, kterým tímto děkujeme za poskytnutí vzorků. Na prostranství před Orlovnou byly připraveny různé soutěže pro děti. Příjemné odpoledne bylo zakončeno lampiónovým průvodem.

MIKEŠ: Svatomartinské jablečné slavnosti 9. 11. 2008. foto: Pavel Halas

Listopadové sobotní večery jsme věnovaly tvoření, jehož výsledky můžete vidět při předvánočním prodeji v knihovně. Tímto bychom chtěly poděkovat všem, kteří nás jakkoliv podpořili a věnovali svůj čas i své schopnosti k vytvoření spousty krásných věcí. Výtěžek z prodeje bude jako každoročně věnován na charitativní účely.

V letošním roce se také setkaly s velkým ohlasem výtvarné dílny pro maminky. Věnovali jsme se v nich ubrouskové technice a pletení z pedigu. Příští rok bychom se chtěly nejen v těchto technikách zdokonalovat, ale naučit se i něco nového.

Pro maminky, které by chtěly se svými dětmi mezi nás přijít, uvádíme rozpis skupinek i kontakty. Přijďte mezi nás, budete vítáni!

Po	10.00–12.00	Tereza Němečková
	Hry dětí	tel. 605 108 549
	15.30–18.00	Martina Příbylová
	Modlitby matek	tel. 608 613 089
Út	15.30–18.00	Marie Halasová
	Vyrábění maminek s dětmi	tel. 776 042 113
St	9.00–11.00	Leona Rozsivalová
	Cvičení s dětmi do 2 let	tel. 732 241 325
Čt	15.30–18.00	Tereza Němečková
	Hry dětí	tel. 605 108 549
Pá	18.00–20.00	Věra Stejskalová
	Vyrábění maminek s dětmi	tel. 736 209 333

Akce, které v nejbližší době plánujeme:

- 10. 1. 2009 v 15.00 Pletení z pedigu pro děti
- 31. 1. 2009 v 17.00 Pletení z pedigu pro dospělé
- 22. 2. 2009 Masopust

*Za maminky z MIKEŠe
Marie Halasová*

Poděkování

Už delší dobu chci něco málo napsat o klubu maminek Mikeš. Možná si ani nikdo z nás neuvědomuje, kolik

toho tyto maminky během roku stihnou udělat. Dělají to samozřejmě hlavně pro svoje děti, ale ve většině případů se jejich akcí mohou zúčastnit i další děti a dospělí.

Každoročně doprovází své děti při Tříkrálové sbírce. Děti je minimálně osmdesát a vykoledují přes šedesát tisíc korun. Všechny skupinky pěkně u dveří zazpívají. Je to velmi hezké připomenutí starých zvyků. Peníze z těchto sbírek jsou určeny pro potřebné a chudé, ale nemalá část se vrací i k nám do obce.

Hezkou tradicí se už stal i Masopustní průvod obcí dětí a jejich maminek. Děti s maminkami dokáží vytvořit veselou a milou atmosféru.

Na jaře si zorganizovaly výlet do ZOO na Sv. Kopečku u Olomouce. Na fotkách je vidět, jak se tam všem líbilo.

Byly také velmi platné při přípravách a při průběhu Farního odpoledne. Toto odpoledne bylo dle mého názoru nejzdařilejší letošní akcí. Krásná účast všech obyvatel od malých dětí až po seniory. Bohaté občerstvení a těch zákusků, které napekly ženy z naší vesnice. Vynikající nálada až do noci a závěrečný ohňostroj neměly chyby. Poděkování patří všem, kteří Farní odpoledne připravili.

I pouť rodin do Žďáru se vydařila, nejenom díky pěknému počasí.

Letos poprvé maminky zorganizovaly Svatomartinské jablečné slavnosti. Tato akce se líbila všem, hlavně seniorkám. Všichni mohli posedět a povykládat si v milém prostředí a ochutnat dobroty z jablek. Dětem se asi nejvíc líbil večerní lampiónový průvod.

V listopadu každou sobotu dlouho do noci tvořily v klubovně výrobky na prodej o adventních nedělích. Mnohé pracovaly po večerech i doma. Výtěžek z prodeje (a ze Svatomartinských slavností) půjde na charitativní účely.

MIKEŠ: Svatomartinské jablečné slavnosti 9. 11. 2008. foto: Pavel Halas

I propojení Obecní knihovny s Mikešem se ukázalo jako velice šťastné. Ve které obci si děti mohou chodit hrát a zároveň nenásilnou formou se od malička seznamovat s knížkami a knihovnou? Možná, že některé dospělé děti trochu ruší, ale za propojení Mikeše a knihovny ta trocha dětského štěbetání jistě stojí.

My všichni ostatní si přejeme, aby elán a dobré nápady maminek vydržely co nejdéle. Je to nejenom v zájmu jejich dětí, ale i celé naší obce.

Jaroslava Krušinová

TOM Sluníčko

Rádi bychom vás informovali o pořádání již 3. ročníku letního dětského tábora, který se uskuteční buď v Bojanovicích nebo na obdobném chatovém tábořišti u Městečka Trnávka. Pro nás je atraktivnější tábořiště u Městečka Trnávka – kromě chatek a dobře vybavené kuchyně se na tomto tábořišti nachází i malá farmačka plná králíčků, koz, morčátek. Dokonce je zde i poník.

Trnávka je od nás vzdálena asi 105 km severním směrem u města Moravská Třebová. V nejbližším okolí tábořiště se nachází zřícenina hradu Cinburk. O Bojanovicích není třeba psát, děti tam byly a fotky z tábora jsou umístěny na webových stránkách oddílu. Na našich stránkách jsou nicméně i fotografie z Trnávky. Cena tábora se od minulého roku bohužel zvedne, maximálně však o 30 Kč/den. Nezdražujeme naschvál, abychom na tom snad vydělali. Zdražení pocítil nejen v domácnosti každý z nás. Příklad: tábor 2008 stál 250 Kč na os./den (cena, kterou platili rodiče), zbývajících asi 60 Kč/den doplatil oddíl z darů a dotací od obce Šitbořice, firmy Pramos a.s. a z peněz získaných od MŠMT. Celkově stál tedy tábor 310 Kč/den na každé platící dítě. Cena se zvedá z toho důvodu, že TZ Bojanovice zdražují nájem tábora. Pronájem Trnávky je stejně drahý jako pronájem Bojanovic v roce 2009.

Děti samy si určily přepych na tábořišti s chatkami a splachovacími WC. (stanové tábořiště je levnější)

Konečná cena zatím není přesně dána, 10-denní tábor odhadujeme na 2600 – 2700 Kč na člena a 3000 – 3100 Kč na nečlena. V roce 2008 jsme dětem jedoucím s námi na tábor nabídli členství a zaplatili jsme za ně členské poplatky (100 Kč/osobu). Díky tomu jsme mohli čerpat dotaci od MŠMT. Budete-li chtít, aby vaše dítě jelo na tábor cenově výhodněji, bude potřeba, aby si dítě tento členský poplatek zaplatilo samo (respektive rodič

za dítě). Členstvím v oddíle dítě získá slevu až 300 Kč na tábor a přednost v případě zájmu účastnit se dalších našich akcí (víkendové akce, závody, zájezd na plavání). Členství v našem oddíle nezavazuje, jedná se o tzv. volné členství, kdy dítě čerpá z oddílu výhody a nemusí pravidelně docházet na schůzky, a ani nemusí účastnit našich akcí. Členský poplatek se platí 1x ročně.

Vše o táboře 2009 najdete na našem webu <http://www.instruktori-sitborice.estranky.cz>, kde si lze prohlédnout fotky, přečíst novinky, stáhnout předběžnou přihlášku na tábor, členskou přihlášku a v případě otázek můžete zanechat i vzkaz – rádi odpovíme.

Na závěr bychom rádi poprosili všechny budoucí táborníky a jejich rodinné příslušníky o znovuzavedení tradice darování potravin. Tato tradice je celorepubliková a zde v posledních letech utichla. V roce 2008 jsme zaznamenali její citelnou obnovu a jsme za ní rádi. Příklad toho jak se dá pomoci a že to má smysl: museli jsme nakoupit brambory, které nás přišly na 1600 Kč, ale kdyby každý dodal pytlík brambor ze své zahrádky, tak za tuhle cenu mohl celý tábor být dva dny na raftech. Těm, kteří přispěli, děkujeme. Také bychom chtěli vybídnout ty, kteří by měli zájem jet s námi na tábor třeba jako kuchaři, vedoucí, instruktoři či zásobovači – jste vítáni.

Vřelé díky patří také všem našim sponzorům – jmenovitě obec Šitbořice, Pramos a.s., MŠMT, soukromý zemědělec Jiří Vedra, KČT Chameleon Brno, Klub českých turistů, Asociace turistických oddílů mládeže, ZŠ Šitbořice, Saleziánský klub mládeže Telč a Bc. Míši Diatkové. Děkujeme za podporu v roce 2008, bez níž by oddíl ani tábor nebyl.

Rád bych vám všem popřál klidné a požehnané Vánoce a šťastné vkročení do nového roku 2009.

*Jan Novotný,
hlavní vedoucí oddílu TOM Sluníčko*

Povídání o víně

Mimořádný rok je za námi

Každý rok po skončení vinobraní se hodnotí úroveň nového ročníku. Mluví se a píše o nadějně kvalitě vín, hodnotí se průběh roku a vyzdvihují se mimořádné situace ve vývoji počasí. Rok 2009 nás po předchozích ročnících vrátil zpět na sever Evropy. Všichni se těšili na příznivé počasí v září a říjnu, ale to co přišlo, bylo opravdu mimořádné. Takové množství srážek a tolik dnů s dlouhými ranými mlhami způsobily velmi pomalý nárůst cukernatosti u hroznů a později i zhoršení zdravotního stavu hroznů.

Délka letošního vinobraní byla proto mimořádná a mnoho pěstitelů neskončilo sklizeň v měsíci říjnu, ale až v listopadu. Dnes je tedy ještě mnoho vín velmi mladých a předpovídat jejich kvalitu je trochu předčasné. Jisté však je to, že letošní vína budou mít ve většině

případů výrazné kyseliny a jejich celková kvalita bude velmi závislá na schopnostech, ale i štěstí vinaře.

Koncem roku vždy hodnotíme věci již hotové a snažíme se připravovat se na to co může přijít. Předpokládám, že věnovat se zálibě, která je každý rok velkou neznámou, většina vinařů nepřestane po jednom méně podářeném ročníku, protože to co se dnes může zdát jako méně kvalitní či nadějně, může na jaře překvapit.

Letos jsme si zkrátka opět uvědomili, co to znamená ročník pro víno. Často se píše, že právě ročník a jeho vlivy jsou pro víno osudem, a na každém ročníku je krásná ta originalita, která se sice po určité periodě může opakovat, ale vždy je jedinečná.

Přeji tedy nám všem, ať už víno vyrábíme nebo popijíme, ať nám jeho charakter, který je vinařem a ročníkem spoluvytvářen, pomáhá v učení chápat lidi i přírodu. Nebudme vždy ti kritici všeho, co je nám nabízeno, ale snažme se hledat proč a jak mohou vína vypadat.

Přeji všem klidné prožití závěru roku a pevné zdraví v roce příštím.

Aleš Urbánek

Ze šitbořických kronik

Šitbořice a bitva u Slavkova

Koncem roku 1805 po bitvě u Schönggrabenu nedaleko Vídně ustupovala rakouská a ruská armáda přes Mikulov, Pohořelice a Brno dále na Olomouc následovány francouzskou armádou, která obsadila Brno a jeho okolí. Válečné dění se z rakouského území přesunulo na Moravu. Francouzský císař Napoleon se usadil v Brně a připravoval armádu k rozhodné bitvě s Rakušany a Rusy. Koncem listopadu přišli francouzští vojáci do Těšan a zásobovací oddíl francouzské armády i do Šitbořic.

Tehdejší šitbořský farář Mikuláš Staindl do farní kroniky latinsky zapsal: „Anno 1805 dum hostilis Exercius Gallicus occupavit Brunam, parochus SCHITBORZICII tam per milites gallicos, quam per quasdam malevolos parachianos multum perpressus est, privatos vino, equis, pecore cornuto et multis rebus aliis et sic ultra 2000 florenorum amissit, quidam malevoli parachiani ipsimet cooperabantur ad damnificationem parochui. Aditui Ecclesiae autem Laurentis Hanak et Franz Zoubek labore suo et cum proprio periculo optima parochi conservarunt. Res ecclesia in loco adituis noto recondita et feleciter sine notabili detrimento asservata sunt. Anno 1808 denoedierunt hostilis gallici exercitus at parachus iterum ad 3000 florenorum emissit.“

Česky: „Když roku 1805 nepřátelské vojsko francouzské obsadilo Brno, farář šitbořský, jak od vojáků francouzských a také od někdy zlovolných farníků mnoho přetrpěl. Soukromé víno, koně, rohatý dobytek a mnoho jiných věcí za více jak 2000 zlatých florenů vydal. Někteří

zlovolní s nimi spolupracovali ke škodě faráře. Příslušníci církve, Vavřín Hanák (č. 71) a František Zoubek (č. 62), ale svým přičiněním a na vlastní nebezpečí to nejlepší farář zachránili. Kostelní věci tajně ukryli a šťastně bez zřejmého poškození, byly tak zachovány. V roce 1808 se francouzští nepřátelé vrátili a farář znovu vydal 3000 zlatých florenů.“ Tehdy stál metrálk pšenice asi 10 zlatých.

Rozhodná bitva mezi francouzskou armádou a spojenci začala 2. prosince 1805 na prackých výšinách, ani ne 15 km od Šitbořic. Když toho dne po ránu začala hřmít děla, která zahajovala bitvu u Slavkova, padl, dle zápisu v Těšanské kronice, na celé okolí strach. Moutniční a Těšanští poschovávali co mohli, dobytek vyhnali do polí k Novým dvorům, naložili rodiny a to nejnutnější na vozy a ujížděli do lesů k Šitbořicím a Divákům. Bitva skončila k večeru vítězstvím francouzské armády.

Poražené armády, rakouská a ruská, ustupovali na východ do tehdejších Uher. Ústupová cesta vedla ze Slavkova přes Násedlovice a Čejč do Hodonína. Po této císařské silnici se valilo 50 tisíc vojáků pěšky a na koňských povozech. To bylo velké drama pro obyvatele všech obcí, které ležely na této silnici. Šitbořice a okolní vesnice měly tehdy štěstí, protože sinice z Brna na Klobouky a Čejč končila v Telnici. Dále byli jen polní cesty, které vzhledem k deštivému počasí byly pro armády neschůdné. Šitbořáci a celá Morava si mohla oddechnout až po Napoleonově porážce v bitvě u Lipska roku 1813. Nastalo pro naši zemi období klidu až do rakousko – pruské války v roce 1866.

Ing. Josef Krupička

Jaké to bylo v Tádžikistánu (1. část)

Kdysi jsem do Štengaráčku napsal článek o výstupu na Elbrus. Od té doby uplynuly roky, během kterých jsme s partou kamarádů uskutečnili několik výprav do bližších krajů a vylezli na několik nižších kopců, až vloni se mě poštěstilo podívat se zase kousek dál do nitra Asie, jejichž hranic jsme se dotkli tenkrát na Kavkaze. Ten článek tehdy končil otázkou „Kam to bude příště?“. A dnes už na ni znám odpověď „Do Tádžikistánu, do Fanských hor!“

Všechno začalo tak, že se mě začátkem léta Zuzka zeptala, jestli bych se nechtěl přidat na výpravu do Fanských hor. Plánovaly to už nějakou dobu s její kamarádkou Verčou a sháněly někoho, kdo by jel s nimi. Tehdy jsem ani pořádně nevěděl, kde to je, ale po pár dnech shánění informací bylo jasno. Chci jet. Tím bylo to nejdůležitější učiněno, zbývalo zařadit už jen ostatní. Verča už měla celou výpravu nějakou dobu v hlavě a tak to nebyl až takový problém. Domluvit dovolenou v práci, vyřídít víza, koupit letenky, sbalit věci do batohu a letět ...

pondělí, 30. července 2007 (1. den)

Probudil jsem se, když motory našeho TU 154 snížili otáčky a letadlo začalo klesat. Je kolem páté hodiny ráno a Tádžikistán nás vítá úchvatnou podívanou. Nad Pamírem na východě právě svítá a dole pod námi pozorujeme v přibývajícím ranním světle Fanské hory, cíl naší cesty. Obloukem přelétáme nad jejich centrální částí, kterou tak máme jako na dlani. Ledovce a zasněžené vrcholky pětitisícovek jasně září v ranním šeru a celé pohoří vypadá jako obrovská plastická mapa. V průzračném vzduchu, ve kterém se hory zdají být nadosah ruky, pozorujeme kopce a údolí, kde se za několik dní budeme toulat i my.

Přistáváme v Dušanbe. Toto slovo znamená v tádžičtině pondělí. Ještě před 80 lety na tomto místě bylo jen tržiště, kde se každé pondělí konával trh. A podle toho dostalo i nově vzniklé město své jméno, tedy Dušanbe. Dnes má město asi milion obyvatel a je hlavním městem Tádžikistánu.

Hned na letišti se dáváme do řeči s partou pěti Rusů, kteří přiletěli stejným letadlem jako my a mají také velké batohy. Sedíme s nimi na obrubníku před letištěm a řešíme co dál. Jejich vedoucí se jmenuje Saša a jejich plány jsou podobné jako ty naše. Na rozdíl od nás však mají registraci a dopravu do hor domluvenou už dopředu a čekají tady na člověka, který pro ně formality zařizuje. Po jeho příchodu se pak všichni přesouváme taxíkem do hotelu Dušanbe v centru města. Nabízí nám, že za 40 dolarů na osobu vyřídí registraci i pro nás. Nechceme dát

pasy a peníze úplně neznámému člověku a jdeme raději do města hledat ulici Puškina, kde má být kancelář, která registrace vyřizuje.

Nevíme přesně kde to je. Vyptáváme se na správný směr, ale nikdo moc netuší, kde ulice Puškina je. Po dlouhé době hledání se nás cestou z práce ujímá jeden místní chlapík a přivádí nás až ke kanceláři. Tady zjišťujeme, že registrace stojí 35 dolarů a byla by hotová až zítřka večer. To by znamenalo, že nestihneme odvoz, který má Saša domluvený na zítřejší ráno a museli bysme si ho shánět sami. Navíc by nás tak cesta přišla mnohem draž a ztratili bysme spoustu času. Po krátkém rozmyšlení se vracíme zpět do hotelu bez registrace.

Znovu procházíme ulicí Rudaki, která se táhne celým centrem města a kde sídlí všechny důležité instituce. Cestou měníme naše dolary a eura na zdejší Somoni a pak v krámku nakupujeme nějaké pečivo. Všechno jídlo do hor vezeme už od nás, ale není to potřeba. Potraviny jsou tu levné, a pokud člověk nutně nepotřebuje předvařenou rýži, bramborovou kaši v prášku a podobné vymoženosti, dá se tu sehnat všechno potřebné.

U Rusů na pokoji se pojídá cukrový meloun a k tomu popíjí nějaký jejich likér. Je moc dobrý. Řešíme pořád tu registraci. Nakonec necháváme pasy a 120 dolarů Sorbonovi který vyřizuje registraci Rusům, s tím, že je s potřebným razítkem pošle do kempu u Alaudinských jezer, kde si je za týden vyzvedneme. Je to trochu risk a prohřešek proti cestovatelské zásadě nikdy nedávat pas z ruky. Zůstávají nám v kapse aspoň jejich kopie.

Medresa poblíž Dušanbe, kam jela Verča s Rusy.

foto: Veronika Foltánková

Saša a jeho kamarádi se k večeru chystají na výlet do muzea ve staré medrese kousek od Dušanbe. Verča se tam chce jet podívat s nimi. Zuzka a já jdeme spát. Jsme utahaní z dvoudenního cestování.

V pokoji je vedro. Spíme při otevřeném okně a přikrytí jen prostěradlem. Na terase o dvě patra níž vyhrává až do pozdních nočních hodin ryčná arabská muzika. Ještě, že jsme tak unavení, jinak bysme při tom rámusu snad ani neusnuli.

úterý, 31. července 2007 (2. den)

Snídáme spolu s Rusy v hotelové restauraci. Kolem deváté přijíždí domluvené auto, nakládáme batohy a vyjíždíme. U pumpy na předměstí ještě kupujeme benzín do vaříče a pak už jen dlouhá cesta na sever do Fanských hor. Přesto, že jedeme po jedné z hlavních cest v zemi, asfaltový povrch končí kousek za městem a dál už pokračuje jen prашná cesta plná kamení. Silnice se však opravuje. Na mnoha místech je vidět čilý stavební ruch a náš řidič se musí proplétat po různých provizorních objížďkách.

Po několika hodinách přejíždíme sedlo Anzob (3373 m n.m.) a na chvíli zastavujeme u pramene minerální vody hned vedle cesty. O kousek dál, jen taktak objíždíme zpola převrácený Kamaz, což na této cestě není asi žádná vzácnost a nikoho to moc nepřekvapí. Před časem tu Íránci prorazili pod sedlem několikakilometrový tunel, ale je v něm dost vody a používá se, jen když je silnice přes sedlo neprůjezdná.

Odpoledne řidič zastavuje v malé osadě u přístřešku s jídelnou. K jídlu je vývar z hovězího masa a po něm vařené hovězí maso s cibulí, podobné našemu guláši, nebo pohanka. K tomu lepjošky, což jsou docela tuhé pečené placky z kynutého těsta – obdoba našeho chleba, rajčatový salát, jogurt a samozřejmě čaj, ten se tu pije všude a pořád.

Další, tentokrát neplánovanou, zastávku máme v Chušikatu, kde se zpravuje cesta. Čekáme asi hodinu, než buldozery dokončí další část své práce a na chvíli uvolní staveniště nahromaděným autům. Zatím co stojíme, jdou se podívat, co to tu prodávají za žlutou tekutinu ve

a za hranicemi v Uzbekistánu pak starobylý Samarkand, jedna z významných zastávek dávných obchodníků na jejich cestě do západních zemí. Hory se tu zdají být divoké, a okolní kopce jsou ve večerním světle úžasně barevné. Různé horniny zbarvují kopce tu do tmavě hnědé, tu do

Prodej benzínu.

foto: Veronika Foltánková

červené, jinde zase do žluté. Se soumrakem opouštíme Hedvábnou stezku a začínáme stoupat po kamenitých cestách do hor.

Do kempu Artuč přijíždíme až někdy kolem půlnoci. Chvilí sedíme v jídelně u melounů a čaje a klábosíme s Rusy. Přijeli sem asi na měsíc a dělají předvoj další velké skupině, která přijede později. Chtějí vylézt na několik pětitisícovek tady v okolí. Saša dělá něco s ropou nebo olejem. Když jsme jim řekli, že nás letenka vyšla na celý měsíční plat, dívali se na nás skoro jako na žebráky, a hned by za nás zaplatili celou útratu v kempu.

Vytahujeme z auta zaprášené batohy a jdeme se ubytovat a pod sprchu. Jsme celí od prachu, jako ty naše batohy, a je to na dlouhou dobu asi poslední šance se osprchovat. Kolem druhé ráno usínáme.

středa, 1. srpna 2007 (3. den)

Vstáváme, když už je slunce vysoko na obloze. Je nádherný sluneční den. Chvilí jen tak zevlujeme na terase a užíváme si tu pohodu. Po snídani, ke které je kromě lepjošek a čaje výborná rýžová kaše s máslem, se jen líně loudáme zpátky k našemu domku a balíme na cestu. Loučíme se s Rusy a něco po poledni odcházíme z kempu. Chceme dnes dojít k jezeru Kulikalon.

Asi jdeme dost pomalu, protože jak tak stoupáme údolím nahoru, předbíhá nás jakýsi čiperný stařík. Jde prý navštívit svého syna, co pase nahoře u jezera ovce.

Postupně se zatahuje, a když se blížíme k jezeru, začíná pršet. Naštěstí je to jen přeháňka, místo na přespaní hledáme už zase bez pláštěnek.

Vypadá to tu moc pěkně. Jezero Kulikalon je na velké planině a je to vlastně hned několik jezer. Vedle toho velkého je tu spousta malých jezírek a tůní, mezi kterými se voda přelévá soustavou potoků a tůní, až

Čekáme v Chušikatu na zprůjezdnání cesty.

foto: František Valíček

skleněných nádobách vystavených u cesty. Už několikrát jsme to viděli cestou, ale pořád jsme nevěděli, co to je. Je to benzín. Do hrdla nádrže se strčí trychtýř a kýblem se ze sudu nanosí, kolik je potřeba. Později jsme tak lili do nádrže našeho auta benzín i my.

Pomalu se blíží večer a my jedeme údolím řeky Zje-ravšan dál po cestách, kudy kdysi vedla bájná Hedvábná stezka a kudy dávné karavany dopravovaly do Evropy čínské hedvábí. Dál po proudu leží města Pendžikent

nakonec odtéká do údolí, odkud jsme právě přišli. Všude okolo rostou tůje a tak to tu vypadá trochu jako v zahradě.

Večeři vaříme na ohni z tůjí. Ono tady v horách ani žádné jiné dřevo neroste, jen ty pokroucené tůje. Jejich dřevo ale na malém ohnišťátku mezi dvěma kameny moc hořet nechce. Trocha foukání však pomáhá a ušetřený benzín se bude hodit, až nebude žádné jiné palivo. Benzínu do vařiče máme tak akorát na plánovaných čtrnáct dní.

Oslí s nákladem dřeva z tůjí na planině Kulikalon.

foto: František Valíček

Už skoro za tmy sedíme před stanem a dojídáme svoji dávku rýže s čímsi, když jde kolem starší chlapík, takový ošuntělý a ve starých maskáčích. A hned jestli si může přisednout a že tady někde spává na druhé straně jezera, ale my prý máme velký stan a že by u nás chtěl přespat a pořád dokola podobné řeči. Hned je jasné, že se chce nasomrovat za holkama. Pořád dokola mele svoje a nechce se nechat vyhodit. Už je docela otravný, tak ho začínáme ignorovat. Trvá dobré čtvrt hodiny, než dá pokoj a jde si konečně po svém. Před spaním se jdu ještě podívat směrem, kterým odešel, ale už po něm není ani stopy.

čtvrtek, 2. srpna 2007 (4. den)

Snídani už chceme vařit na vařiči, aby to bylo rychlejší. Ale, není. Vařič nechce pořádně hořet. Metodou pokus – omyl s Verčou postupně rozebíráme celý vařič do posledního dílu a čistíme trysku i přívodní hadičku. Vařič neznáme, máme ho jen půjčený, a je to boj. Ale po hodině snažení známe vařič dokonale a plamen pod ešusem jen šumí. Verča tak může pustit z hlavy krizový plán, který už promýšlela. Po téhle napínavé epizodě si snídani určitě zasloužíme. Chtěli jsme ušetřit čas a místo toho vyrazíme zase až o půl jedenácté.

Dostáváme se na druhou část planiny, která je úplně rovná a porostlá jen travou. Pase se tu několik oslů, krav a koní. Na druhé straně už rozeznáváme cestu do sedla Kulikalon a míříme přímo k ní. Zvědavě přibíhá malý klučina od stanu domorodců z nedaleké vyvýšeniny, ale nechce se s námi bavit.

Po chvíli výstupu pěšinou nahoru se začínají zpoza kopců ozývat hromy a přichází odpolední déšť. Jít nahoru do sedla v takovémto počasí by nebyl dobrý nápad. Rychle sbíháme zpět na planinu a tam sedíce v pláštěnkách na batozích přemýšlíme co dál. Pršet sice přestává, ale za kopcem hřmí dál a počasí je nejisté. Verča by se ráda podívala k domorodcům, jejichž příbytek jsme viděli na planině. Tak jdeme. Holky si berou batohy s sebou. Já ho nechávám pod pláštěnkou na místě v domnění, že ještě dnes půjdeme nahoru.

Nevíme, jestli nás přijmou, ale přicházíme k nim s nadějí, že s nimi navážeme bližší kontakt a dozvíme se něco o tom, jak se tu u nich v horách žije. Jsou přátelští a zvou nás k sobě do stanu, kde se o nás starají jako o hosty. Zatím co manželka přináší něco k jídlu, hlava rodiny s námi leží ve stanu na koberecích a baví se s námi. U čaje, svařeného mléka, lepjošek, merunek a našich českých sušenek se bavíme o tom, odkud jsme, jak se jim tu žije a tak podobně.

Jeho rodina tu žije jen přes léto a jinak bydlí dole v údolí. Mají tři kluky a jednu holku. Občas se sem za rodinou přijde podívat jeho starý otec, který už žije jen dole v kišlaku. Je to ten stařík, kterého jsme potkali včera. Rodina se živí pastevectvím. Patří jim dobytek, co se pase na planině, u stanu mají v ohradě asi dvacet koz a v kopcích se pase asi tisíc ovcí, o které se tam starají dva pastevci.

Jejich letní domov, to jsou jen dva stany. Jeden, kde bydlí a kde nás teď hostí a druhý, ve kterém mají ostatní potřebné věci. Kromě toho, mají před stanem postavenou pec, a o pár metrů dál na druhé straně ohradu pro kozy. Příprava jídla a celý chod domácnosti se odehrává venku

Stloukání másla.

foto: František Valíček

před stanem. Většinu věcí k obživě si berou z okolní přírody a všechno, co nepotřebují, v ní zase nechávají.

Zatímco se bavíme s mužem, děcka sedí s námi ve stanu nebo se motají venku, kde manželka chystá hlavní jídlo. Když je hotovo, přinášejí do stanu lžice a velkou mísu rýže se zeleninou a s kusem skopového masa a k tomu salát z rajčat a cibule. Je to podobné našemu rizotu. Jíme pak všichni společně a je to výborné.

Škoda, že se ženou se nedorozumíme přímo, neumí totiž rusky. Ve městech ovládají ruštinu všichni, ale tady mluví rusky jen muži, kteří byli na vojně. Přesto se nás nijak nestraní a za chvíli už si zkouší nahodit na záda Zuzčin batoh.

Po jídle se ještě chvíli leží ve stanu. Na to, abysme dnes ještě někam šli, je už dost pozdě a obloha je stále zatažená mraky, ze kterých občas vypadne nějaká kapka. Vracím se pro batoh. Do sedla už dnes nepůjdeme.

Zatím co jsem pryč, život domácnosti se přesunul před stan. Manželka stlouká máslo a kluci zahání kozy do ohrady. Jeden pořád kašle, asi má teplotu a celkově nevypadá moc dobře. Prý to trvá už tři dny. Chvilí se o tom radíme a pak mu dáváme nějaké léky, co máme s sebou.

Je čas odejít. Bylo zajímavé na chvíli nahlédnout do jejich světa a pozorovat, jak se tady v horách lidem žije. Na rozloučenou jim dáváme čokoládu a sušenky a odcházíme zpátky k jezeru najít místo na přespání. Spíme celých dvě stě metrů od včerejšího místa.

pátek, 3. srpna 2007 (5. den)

Vstáváme brzy, abysme se vyhnuli každodennímu odpolednímu dešti, ale po včerejších bouřkách se změnilo počasí. Vypadá to, že přešla studená fronta, protože celý ráz počasí je jiný než v předchozích dnech a změnil se i směr větru.

Vycházíme kolem osmé. Přes planinu přebíháme jako nic, ale na chodníku stoupajícím do sedla už to jde hůř. Je to dřina ty naše batohy, každou chvíli odpočíváme. Tak jako na začátku každé výpravy trvá tělu několik dní, než přivykne zátěži a smíří se s tíhou batohu na zádech.

Naši hostitelé.

foto: František Valíček

Na našem výkonu se možná trochu projevuje i výška. Ale na tu si tělo časem taky zvykne.

V poledne jsme v sedle (3628 m n.m.) a jsme rádi, že už to máme za sebou. Chvilí po nás přichází z druhé strany skupina starších francouzů. Na zádech mají jen malé batůžky. Jsou prý na zájezdě s cestovkou a jejich zavazadla přijedou za nimi. Moc se tu nezdržují a pokračují zase dál. Chvilí potom přicházejí jejich zavazadla.

Karavano oslů obtěžkaných batohy a kufry s kolečkama, co se obvykle tahají po městských chodnících. Je to docela úsměvné.

Kluci od oslů se chtějí nechat vyfotit a dávají nám adresu, že jim pak máme poslat fotky. Těžko říct, jestli to dojde. Líbí se jim Verčina teleskopická hůlka a když jim ji podá na podívání, pochopí to tak, že ji dostali a hned by s ní odešli. Rychle je musíme zastavit. To už je v sedle celá karavana. Srovnají náklad na oslech, chrčením je pobídnou a jdou dál stíhat frantíky.

Část karavany oslů s nákladem „francouzských“ kufrů a batohů. foto: František Valíček

Cestu k Alaudinským jezerům si zkracujeme traversou po chodníku, který nemáme v mapě a do kempu Vertikal Alaudin přicházíme kolem páté odpoledne. Je to kemp, který tady po celé léto provozují Rusové. Mají tu i buldozer aby mohli každé jaro opravit přístupovou cestu, kterou poničila zima. Je to jejich lezecké centrum v této oblasti.

Hledáme Rufinu Grigorievnu, starší paní, která to tu dlouhá léta vede a u které by už měly být naše pasy. Rufina spí, avšak její pomocník nám po chvíli vysvětlování přináší tři pasy zalepené páskou do úhledného balíčku a označené Verčivým jménem. Jsou naše a je v nich i potřebné razítko. Paráda, Sorbon nezklamal. Další paní od Rufiny zaslechla, že jsem z Čech a sděluje nám, že už jsou tu nějakí češi ubytovaní. Paní nám pak ukazuje, kde mají postavené stany, a celkem těžce nese, že nejde hned za nimi.

Nejdřív však stavíme stan a vaříme. Teprve po večeri se jdeme, s flaškou slivovice v ruce, seznámit. Češi jsou prostě všude.

pokračování příště...

František Valíček

Obrázová kronika

27. 9. 2008 - Hody (U Orlovny)

foto: Alois Kaňa

27. 9. 2008 - Hody (Před Sokolovnou)

foto: Alois Kaňa

Rybářské ráno (fotosoutěž 2. - 3. místo)

foto: Jiří tesař

Kostel (fotosoutěž 2. - 3. místo)

foto: Alois Kaňa

Zrcadlení (fotosoutěž 1. místo)

foto: Pavla Batková

Štengaráček - zpravodaj obce Šitbořice, prosinec 2008, č. 2008/4, ročník 14
šéfredaktor: Ing. Josef Zelinka; členové redakční rady: Zdenka Kaňová, Ladislav Lengál; sazba: František Valíček
vydal: OÚ Šitbořice, Osvobození 92, Šitbořice, náklad: 600 kusů, neprodejné; tisk: Vydavatelství Brázda, Břeclav
zaregistrováno: Okresní úřad Břeclav, č. j. 574/95 - 408/ Za. r. z.: MK ČR E 11609
uzávěrka příštího čísla: 1. 3. 2009, úvodní stránka: letecký pohled na Šitbořice (Kuchyňka), foto: Alois Kaňa
e-mail: redakce@stengaracek.cz, web: <http://www.stengaracek.cz>